

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru Monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Căminului Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrisurile nu se înapoiază.

Cu 1-a Octombrie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sînt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atît în Monarchie cît și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonatori vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fâșiile, în cari li s'a trimis diarul pînă acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 17 Septembrie st. v.

Nu cunoaștem în deajuns constituțiunea Bulgariei, pentru-ca să ne putem pronunța, dacă guvernul rusesc are ori nu dreptate, când susține, că este ilegală convocarea marelui Sobranii fără de o perioadă electorală mai lungă. Scim însă, că, avînd chiar dreptate, guvernul rusesc nu are dreptul de a o susține aceasta.

Să admitem, că în adevăr, legile constitutive ale Bulgariei prescriu un period electoral mai lung pentru convocarea marelui Sobranii. În cazul acesta, convocînd adunarea pe un termen mai scurt, guvernul și regența calcă legile. Ce ar urma din această călcare de lege? Ar urma, că *oposițiunea din Bulgaria* protestează contra procedurii guvernului, se abține dela alegeri, nu trimite nici un reprezentant în Sobranie și prin aceasta își rezervă dreptul de a declara nule toate hotărârile Sobraniei. Mergînd mai departe, oposițiunea ar pute cere intervenirea Sultanului, care este suzeranul Bulgariei, ori intervenirea puterilor, care au semnat tratatul din Berlin. Nu există însă nici o lege, nici o învoială internațională, în virtutea căreia guvernul Rusiei ar pute să intervină el pentru susținerea legalității în Bulgaria, fie din propria lui inițiativă, fie în virtutea stăruințelor oposițiunii din Bulgaria.

Că poate guvernul rusesc să intervină, aceasta de sine se înțelege: vorba e însă, că el nu are dreptul de a interveni.

De aceea nu trebuie să li se dea, credem noi, o prea mare importanță declarațiilor făcute de generalul Kaulbars. Se face prin ele presiune asupra guvernului bulgar: atît e tot. Opsițiunea din Bulgaria și guvernul rusesc nu au făcut încă pregătirile convenite pentru alegeri și mai cer amîinare, ca să le facă. Și dacă sînt oameni chibzuiți, actualii guvernatori ai Bulgariei acordă această amîinare, pentru-ca să nu-i dea Rusiei pretext de a protege oposițiunea. În tot cazul numai motive foarte puternice ar pute să-i îndemne a nu ține seamă de sfaturile guvernului rusesc.

Să presupunem, că există asemenea motive și că guvernul bulgar nu va ține seamă de dorințele Rusiei.

Ce ar urma atunci?

Că guvernul rusesc va interveni el însuși în Bulgaria, ca să pună capăt ilegalităților?

Nici decum!

Rusia ar pute să ceară și să obțină intervenirea Porții suzerane, ar pute să ceară și să obțină dela puterile signatari mandatul de a interveni ea însăși, dar' așa numai de capul ei nu poate să intervină Rusia în Bulgaria.

Dar', — le place multora să dică, — Rusia poate tot ceea-ce voesc, fiindcă este învoită cu Germania, ba poate chiar și cu Austro-Ungaria.

Am dorî ca oamenii, care vorbesc așa, să ne spună — dacă știu ori nu pînă unde merg aceste învoieli.

Noi scim, că sînt acum șase ani Rusia a pornit răscoala contra Turcilor pentru eliberarea creștinilor, ce se mai aflau sub stăpînirea turcească. În urmă i-au chemat și pe Români într'ajutor. Scăpați odată de Plevna și trecuți preste Balcani, nimeni nu îi mai opria în înaintarea lor. Cu toate acestea ei s'au oprit și încheiat pacea dela San-Stefano. Cine i-a oprit? Europa! — Ba a făcut mai mult Europa; a tras o dungă groasă preste tratatul dela San-Stefano și le-a spus Rusilor: „Prea bine, v'ați bătut, ați învins, dar' acum condițiunile de pace o să le stabilim așa prietinesc cu toții împreună.“

Europa aceasta va mai fi existînd și astăzi.

Admițînd chiar, că Rusia va interveni în Bulgaria, noi popoarele din Austro-Ungaria nu trebuie să ne neliniștim prea tare, căci nu scim care are să fie sfîrșitul unei asemenea intervențiuni și nu trebuie să ne facem închipuirea presumpțioasă, că noi înțelegem interesele monarhiei și scim să le susținem mai bine decît aceia, care sînt chemați să le înțeleagă și susțină și pentru care ele sînt interese familiare, ba chiar interese individuale.

Îi este permis lui Kossuth să spună, că e proastă politica externă a cabinetului din Viena și că monarhia noastră e exploatată de aliații ei Germania: noi însă, cetățenii purure leali, trebuie să avem cea mai deplină încredere în înțelepciunea celor-ce conduc politica externă a monarhiei, fiind convinși, că ei știu mai bine ca noi cum stau lucrurile, ce se poate și ce nu se poate în actualele împrejurări, de ce au încheiat alianța cu Germania și cît prețuiesc alianța aceasta.

Altfel nici nu are, când e vorba de politică externă, nimeni să ne întrebe, care ne sînt părerile, și dacă voim cu toate acestea să ne pronunțăm, cel mai cuminte lucru este să ne mărginim a declara, că sîntem gata să jertfim sîngele și averea

noastră, când conducătorii politicii externe a monarhiei vor crede, că nu le mai rămîne decît să ne ceară jertfa aceasta.

Privind cestiunea din acest punct de vedere, pentru tot omul serios întrebarea este: Atitudinea actuală a Rusiei este ea de astfel, ca să ne putem teme de un conflict mai serios?

Credem că nu! Interesele monarhiei noastre nu sînt astfel jignite, ca să ne putem teme, că ni se va cere în curînd jertfa de sînge și de avere. Și alianța cu Germania ne pare destulă garanție, că ele nici nu vor fi jignite în curînd.

Cîtă vreme se află în pozițiunea dominantă, pe care o are astăzi, Germania, care își va fi cunoscînd și ea interesele, va căuta, — ceea-ce și face, — să-și câștige ea însăși influență în Orient, dar' nu poate să facă treburile Rusiei, sacrificînd interesele monarhiei noastre, fiindcă de Rusia are, ear' de monarhia noastră nu are cuvinte de a se teme.

Poate dar' generalul Kaulbars să vorbească ce-i place în Bulgaria; noi n'avem cuvinte de a ne turbura, nici de a ne bate capul, cum au să urmeze lucrurile mai departe, căci sînt alții, care vor purta de grijă, ca interesele noastre să nu fie jignite.

Dar', — va dice unul ori altul, — acest punct de vedere e foarte guvernamental.

Fără îndoială! Nici că avem însă să facem guvernului oposițiune în materie de politică externă. Sîntem în oposițiune numai față cu guvernul nostru din Budapesta; pe guvernul nostru din Viena îl spriginim însă, și singur acesta conduce politica externă.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Septembrie st. v.

La sfîrșitul acestei săptămîni va răspunde dl Tisza la interpelațiunile ce i-s'au făcut în privința cestiunii bulgare; se afirmă, că cercurile guvernamentale sînt convinse, că răspunsul va fi liniștitor cît privește eventualitatea unei ocupațiuni rusești în Ungaria. La întrebările dlui Horváth,

Foiața „Tribunei“.

Păcală în satul lui.

— Poveste. —

De

Ioan Slavici.

(Urmare și fine.)

„Dar', tu mîi, — întrebă jeleparul, — cum ai intrat în sac și ce cauți în el?“

„N'am intrat, — răspuse Păcală, — ci m'au vîrît alții în el.“

„Și de ce te-au vîrît?“

„Ca să mă arunce în Dunăre.“

„Și de ce să te arunce?“

„Eacă — păcatele mele! — răspuse Păcală, — fiindcă vreau să mă fac vornic și eu nu vreau să primesc?“

„Și de ce nu vrei, mîi?“

„Apoi de! — dîse Păcală. — Fiindcă nu e satul de a-i fi vornic.“

„Și de ce nu e?“

„Fiindcă are neveste multe, și bărbații pleacă cu toții la lucru de nu se mai întorc cu săptămînilor și vornicul rămîne el singur cu nevestele.“

„Și de ce nu vrei tu să rămîi cu nevestele?“

„Fiindcă sînt multe și toate tinere și sprintene ca furnicile și nu pot să le stăpînesc.“

Cînd auți asemenea vorbe, jeleparul se miră prea mult, fiindcă el bucuș ar fi fost vornic într'un sat e satul lui Păcală.

„Mîi, dar' prost mai ești tu, mîi! — grăi el. — Un om mai cuminte ar primi cu amîndouă mîinile.“

„Un om mai cuminte e mai cuminte și poate, cînd nu poate prostul, — îi răspuse Păcală. — Haid! — dacă te simți destoinic, intră în sac și, cînd vei vedea, că voiesc să te arunce în Dunăre, spune-le că primesci să le fi vornic.“

„Și ei mă vor primi oare pe mine?“

„Mai ales! — îi răspuse Păcală. — Cu amîndouă mîinile!“

Atît îi trebui jeleparului, care nu se temea de nevestele din satul lui Păcală.

El deslegă dar' sacul, ca să eaze Păcală, apoi se vîrî el însuși în sac.

Păcală resuflă odată ușor de tot, strînge gura sacului, o legă bine, apoi, — p'aici îi fu drumul — nici că se mai oprî decît la cireada cea de boi, pe care o mîna acasă la el, în curtea cea largă, care putea să-i încapă pe toți.

Eară jeleparul din sac rîdea în el, cînd se gîndia, cum are să-i înșele pe prostii din satul lui Păcală, care nu sciau, bieții de ei, că nu mai e tot un prost ca dînșii în sac.

Rîdea însă mai ales, cînd simțea, că ei îl ridică pe sus, ca să-l ducă și să-l arunce în Dunăre la locul pe care-l găsiseră mai bine în-

fundat. Numai atunci, cînd simți, că-i dau avînt ca să-l arunce, abia atunci el strigă tare cît putu:

„Stați, mîi!“

Toți se opriră cuprinși de spaimă și de mirare, fiindcă înțelegeau și ei, că glasul, care resuna din sac, nu era glasul lui Păcală.

„Lăsați-mă, — grăi jeleparul, — că primesc să vă fiu vornic.“

„Auți vorbă! — strigă cel mai cu socoteală dintre oamenii din satul lui Păcală, care era chiar el vornic în sat, — își prefăce glasul, ca să nu-l mai cunoaștem, voiesc să ne mai fie și vornic, ba te pomenești, c'o să ne spună, că el nu e Păcală!“

„Apoi, că nici nu sînt!“ — răspuse jeleparul.

Cînd auțiră vorba aceasta, oamenii se supărară, mare minune cum se supărară, fiindcă îl veduseră ei înșiși cu ochii lor, cînd îl vîriseră în sac și ei înșiși cu mîinile lor legaseră gura sacului, — și, supărați cum erau, năvăliră cu toții asupra lui, îl ridicară cu peatră cu tot și — una! două! — trei! — bîldăbic! — îl aruncară în Dunăre, ca nici neam din neamul lui să nu mai poată eși la lumină.

Și, Doamne! — cît se simțiau de ușurați, cînd vedură, că merge drept spre fundul Dunării, că nu mai ese la iveală și că apa curge mereu dela deal la vale și se îngîmădesce asupra lui.

Eară Păcală ședea în cerdacul casei și se uita la carul cel cu patru boi, care intra în curtea lui cea largă și plină de vite frumoase.

„Stați, mîi!“ — strigă omul cel cu socoteală. — „Stați!“ — strigă încă odată.

„Ho — stați!“ — strigară toți oamenii din satul lui Păcală, cînd le vedură ochii ceea-ce mintea nu putea să le înțeleagă, și se opriră cu toții și rămăseră încrămășiți în loc.

„Dar' tu, mîi, cum ai ajuns aici?“ — întrebă vornicul satului.

„Așa-i, — dîseră cu toții, — cum ai ajuns tu aici?“

„Mare lucru?!“ — răspuse Păcală. — „Cum să fi ajuns, dacă nu tot cum ați ajuns și voi, venind de acolo pînă aici?“

„Dar' tu ești mort, mîi! te-am aruncat în Dunăre!“

„Aș! — grăi Păcală. — „Apa Dunării e rece și te face mai sprinten decum ai fost.“

„Mare minune!“ — strigară oamenii. — „Cu asta nu e chip s'o scoți la capăt. Îl arunci legat de o peatră de moară în Dunăre, și se întoarce mai degrabă ca tine acasă.“

„Dar' vitele cele multe și frumoase de unde le ai?“ — întrebă ei.

„De unde să le am, — răspuse Păcală, — dacă nu de acolo, unde m'ați lăsat voi?“

„Dar' cine i-le-a dat?“

care se ocupă cu eventualitățile viitorului, de abia se va pute răspunde. Nici dorința dlui Irányi de a prezenta actele guvernului, nu se va pute satisface. Cât privește în sfârșit presupunerile, că în alianța dintre Germania și Austro-Ungaria s'ar fi ivit schimbări, dl Tisza desigur va declara, că acele presupuneri sânt lipsite de ori-ce basă.

Venirea generalului Kaulbars la Sofia a produs o oarecare neliniștire și la aceia, care credeau acum, că după răspunsurile puterilor la nota turcească și după declararea din mesagiul de tron englez, evenimentele din Bulgaria o să-și continue mersul lor regulat și că rapoartele ce-i sânt Bulgariei asigurate prin tratatele internaționale nu o să se mai altereze de loc.

Încă înainte de sosirea generalului în Sofia, Bulgarii șeau, că acela va aduce cu sine un fel de ultimatum al cabinetului rusesc. Consulul rusesc a primit o depeșă din o asemenea cuprins și nu a întârziat a o colporta, spre a băga de cu bună vreme frică în oasele Bulgarilor și spre a pregăti prin aceasta dispoziția necesară pentru misiunea noului agent diplomatic al Rusiei. Nota rusească s'a predat și se știe, că aceea conține cele mai categorice pretențiuni. Bulgarii se temeau, că nesatisfăcându-se pretențiilor din ultimatum, Rusia va ocupa fără amânare țeara și în perplexitatea sa guvernul bulgar a apelat la spriginul Sultanului. Regeții au adresat în această direcție o petițiune cătră Madjid-Pașa și la dorința lor aceasta s'a dus la Constantinopol, spre a expune Sultanului critica situație, în care se află Bulgaria și spre a cere intervențiunea Turciei, de a împedea o ocupațiune rusească sau de a paraliza cel puțin prin o acțiune din partea sa în Rumelia-Orientală.

Între împregiurările de față, când atât Poarta cât și palatul stau cu totul sub influența Rusiei, nu se poate însă aștepta, ca apelul, ce l-a făcut Bulgaria la ajutorul puterilor suverane, să aibă vre-un rezultat; el cel mult va contribui, ceea-ce s'a și adeverit până acum, să întărească mânia Rusiei în contra regeții și în contra guvernului din Bulgaria. Și în sfârșit Bulgarii tot o să rămână de desubt în această luptă neegală, ce o poartă pentru independența lor, dacă Europa nu-i spriginesce prin altceva decât prin singurele simpatii ale întregii opinii publice.

"Times" interpretează pasagiul din mesagiul de tron englez, ce pasagiul Bulgaria, într'acolo, că nici o putere nu va interveni, spre a împedea rusificarea Bulgariei, care se săvârșese acum în mod grabnic și pacinic. Dacă Rusiei i-ar succede, să se așeze în spre Sud de Dunăre, Turcia nu va avea să-și atribuie această ei însăși, ci unei alte puteri. Turcia totdeauna s'a ferit a primi rolul unui reorganizator principal al statelor balcanice. Această misiune a primit-o

"Cine să mi-le dea? — Le am luat eu: ia omul cât poate, și ce nu poate lua, mai lasă și pentru alții."

Atât le trebuia oamenilor din satul lui Păcală! Așa cum erau adunați la casa lui Păcală, pleacă cu toții înapoi la Dunare și nu mai steteră la sfat, ci se aruncară ca broascele-băldăbic! băldăbic! care mai de care mai ute în valuri, ca să iee fiesce-care cât poate, ear' nevestele lor rămăseră pe țărmure, așteptându-și fiesce-care bărbatul cu turma de vite.

Era, se înțelege, și popa între dinșii, și fiindcă popii sânt mai lacomi ca alți oameni, el se repezi mai tare decât ceialalți și sări undă era mai afundă apa, dar' potcapul tot îi rămase pe deasupra.

Preoteasa, care stetea pe țărmure, lacomă și ea, vădând potcapul, credea că n'are popa destulă virtute, când se cuiful, deși că n'are popa destulă vitele mai nainte de a fi ajuns și el la fund.

"Mai la fund, Părinte! — strigă dar' — mai la fund! că acolo sânt cele coarșe!"

A și intrat popa cât de afund, dar' nici nu s'a mai întors nici el, cum nu s'au mai întors nici ceialalți.

Așa a rămas Păcală cel mai harnic, cel mai de treabă, cel mai vrednic om în satul lui, fiindcă de l'era numai el sigur și nevestele.

Cine o știe mai departe, mai departe are s'o spună.

acum Rusia, se înțelege, în propriul seu interes. Pentru alte națiuni e foarte greu a se amesteca, chiar voinde să o facă. Europa — termină foaia engleză — nu poate să lucreze altmintrelea în vederea faptului, că Turcia nu se încearcă de loc a pune stavilă agresiunii rusești.

Oficioasele rusești încă se întrec în a demonstra necesitatea ocupării din Bulgaria prin Rusia. Foaia oficială din Varșovia, "Varșavskii Dnevnik" publică un vehement articol în contra presei austro-ungarești, care "cu atâta sgomot turbat se opune unei ocupațiunii rusești în Bulgaria". "Aceste strigăte de suferință, acest sgomot "aotic", continuă organul oficial rusesc, "pe care le aflăm în epistolele lui Vámbéry, în epistolele lui Kossuth și în articolele deosebitelor foi, dovedesc numai slăbiciune". La sfârșit acea foaiă arată necesitatea ocupațiunii Bulgariei prin trupe rusești și împlinirea definitivă a misiunii Rusiei în Orient, încheiându-și articolul, precum urmează: "E evident, că toate puterile europene prevăd necesitatea participării active a Rusiei la afacerile bulgare. . . . Poate că o greutate ori alta va reține pentru un timp oarecare pe Rusia a-și desvolta puterea în Peninsula-Balcanică, astăzi însă Europa o știe prea bine, că înaintarea Rusiei spre Constantinopol nu se mai poate împedea, că trebuie să i-se predece cheile casei și că Slavii din Balcani nu se mai pot privi de un material pentru agitațiunile în contra Rusiei.

Din Cracovia încă se depeșează, că după împărțiri sosite din Rusia, cercurile militare de acolo țin, că ocuparea Bulgariei e inevitabilă și un lucru deja hotărât. În Petersburg se vorbește cu toată siguranța, că cabinetul din Viena e pentru o analogă procedură pregătit.

Diarului "Pester Lloyd" i-se telegrafează din Berlin cu datul de 27 Septembrie: Astăzi chiar și "Kreuzzeitung" constată, că forma expunerilor oficiale în contra Austro-Ungariei nu dovedesc o desăvârșire acele considerări, care încă nici odată nu s'au fost neobservate față cu Rusia. Cel mai nou articol miracolos al diarului "Norddeutsche Allgemeine Zeitung", care afirmă, că Principele Alexandru ar fi fost dator să rămână în fața dispoziției poporului și a armatei și nici o putere, nici chiar Rusia nu i-a îngreunat rămânerea lui în Sofia (!), apare ca și un motiv conducător, ce ar voi să se pună sub răspunsul d-lui Tisza la interpelețiunile din dieta ungară. "Norddeutsche Allgemeine Zeitung" mai dă deosebiri de înțeles, că principele de Bismarck are intenția, de a continua a expune și în dieta imperială tema aceluși. Expunerile oficiale se opintesc în general a dovedi, că pretinsa decurgere spontană și neinflențată a evenimentelor bulgare exclud ori-ce învoială germano-rusească cu încuvierea Austro-Ungariei, și că situația actuală nu împedea nici pe o putere, a căuta o rezolvare a greutăților împreună cu Germania și Rusia.

"Agence Havas" scrie: Telegrama berlineză a diarului "Morning Post", care împărțese, că misiunea ministrului Sturza la Viena și Berlin a avut de scop, de a pregăti o confederațiune a statelor balcanice sub conducerea României, și că Sturza a primit asigurări, că Germania și Austro-Ungaria nu se vor învoi la o ocupare rusească a Bulgariei, conține afirmări absolut neadeverate.

Deasemenea se desminte și scirea diarului rusesc "Journal de St. Pétersbourg", după care Regele Carol al României ar fi candidat pentru tronul bulgar.

Cu privire la revoluțiunea spaniolă se depeșează din Madrid cu datul de 27 l. c., că din cele din urmă consultări ale consiliului de ministri se conclud, că cabinetul Sagasta e învoit, a aplica dispozițiunile categorice ale legii în contra urzilor de a se abate dela calea militară, fără de a se abate dela calea reformelor liberale. Această atitudine se consideră în cercuri politice de o dovadă pentru uniunea constituționalilor de democrații în acel scop îndoit, de

a sprigini actualele instituțiuni și de a satisface opiniunii publice.

Jurnalele franceze împărțesc, că în ministerul de interne a sosit o depeșă, care signalizează existența de bande carliste la frontariile spaniole.

Alegerea noului principe al Bulgariei.

"Telegraphul" din Bucuresci primesce dela corespondentul seu particular din Sofia următoarea știri:

Încă nu s'a lămurit cesiunea cu retragerea Principelui Alexandru I din Bulgaria și prietini nostri au început de a ne recomanda de acum, diferite persoane ca candidați pentru tronul Bulgariei, construit de spini înțepători. Îndată cum a aușit de plecare Principelui Alexandru I din Bulgaria, "Agence Havas" ne-a adus știri, că principele P. Caragheorgevici, ginerele prințului Muntenegrean ar fi fost chemat la St. Petersburg. Totdeodată s'a vădit și portretul lui în diarul "Illustrirte Zeitung" alături cu tinăra princesă și împreună cu biografia lor completă. Și pentru-ce aceasta? Negreșit ca să vadă poporul bulgar, că nu numai Principele lor Alexandru I este frumos, ci și principele P. Caragheorgevici, și ceva mai mult, că el mai are și o frumoasă soție.

Vădând însă, că aceasta a trecut fără băgare de seamă din partea Bulgarilor, prietini nostri acum au început să ne recomande și pe alți candidați și anume: prințul Leuchtenberg Valdemar din Danemarca, Alexandru Oldenburg și alții, între cari după-cum se vede din jurnalele rusești, cea mai mare recomandație este pentru cel de al treilea.

Ei bine, cari sânt calitățile acestor candidați și cu ce sânt ei mai buni decât Prințul Alexandru I al Bulgariei? Noi nu le vedem și cei cari ni le recomandă, nu ni le spun. Dar' oricari ar fi ele, desigur, că nu vor întrece pe cele din urmă. Așa fiind, se nasce întrebarea: sânt oare cel puțin ei de ginte slavă și pravoslavnici? Nu! Atunci care e scopul, ca să ceară binevoitorii nostri înlocuirea Prințului Alexandru I, cu un alt prinț tot German și necunoscut poporului bulgar?

Răspunsul acestei întrebări nu poate fi decât că, cei cari îl înlocuiesc cu un alt prinț automat, care să nu știe a face nimic, fără de a întreba pe cei cari îi pun coroana pe cap, și să meargă întotdeauna în contra voinței poporului bulgar. Ei bine, tocmai aceasta nu vrea poporul bulgar. Tocmai de aceea el luptă vitejește și va lupta până în sfârșit, ca să aibă un prinț, care să merite coroana Asanilor, Crumilor, Șişmanilor, Simionilor etc. și acest prinț nu poate fi altul decât Prințul Alexandru I, eroul Bulgariei, luptătorul abil și biruarilor năvălitorilor dela Slivnița, Dragoman, Zari-Brod și Piro!

Dar' să ne mai întrebăm: ce cere oare Rusia și mai cu seamă jurnalele rusești? Întotdeauna ne-au acusat și ne acasă de nerecunoșcători și nemulțumitori Țarului și Rusiei, precând din contră, noi stăruim să dovedim, că sântem tocmai aceea ce trebuie să fim; dar' ei nu vreau să ne înțeleagă. Spre dovadă noi vom expune istoricul eliberării Bulgarilor și al alegerilor Principelui Alexandru I și vom constata, că nu Bulgarii sânt vinovați, ci cei cari vor să-l învinovătească.

Cine a liberat Bulgaria? Réposatul Alexandru II, și poporul rus cu réposatul Gorciacoff.

Așa fiind, urmează a se ști, că Bulgarii sânt datori recunoștință pentru eliberarea lor numai lui Alexandru.

Acest din urmă, după gonirea Turcilor din Bulgaria, a recomandat Bulgarilor de principe al lor pe Principele Alexandru Battenberg, dicând că, numai în persoana acestui Principe este asigurat viitorul Bulgariei, și numai cu el se va inaugura idealul bulgar, cuprins în tratatul de St.-Stefano. Și cine ne spune nouă astăzi, ca să gonim pe acest Principe recomandat poporului bulgar decât liberatorul lui? Acela, care ni l'a recomandat? Nu, căci el nu mai este întră cei vii, și dacă era, ceea-ce vedem azi nu se făcea. Cine dar? Actualul Țar Alexandru III, indus în eroare decât cei ce-l încungură, și cari nu lasă, ca adevărul să străbată până la urechile lui. Așa fiind, noi Bulgarii nu putem asculta pe nimenea, de teamă ca să nu ne facem ingrați. Și în cele din urmă, prin ce sântem asigurați, că alegând un alt principe în locul actualului, al iubitelui nostru principe Alexandru I, nu se va întempla tocmai acea-ce s'a întemplat și cu réposatul liberator al Bulgariei, Alexandru II, și că și atunci ca și azi, noul Țar, care va veni nu va găsi oare și el de cuviință, ca să înlocuească și pe acesta, dat nouă decât actualul Țar, printr'un alt oare-care principe, fie

chiar actualul și de șeci ori mai bun decât cel nou? Și atunci, noi vom deveni nimic mai mult decât o păpușă în mâinile celui dintâiu venit, spre a se juca cu noi după plăcerea sa. Și atunci, afară de partidele existente azi, noi vom avea partide de dinastie, partide cu mult mai periculoase decât ori și ce alte diferite partide ce există astăzi.

Se știe însă la noi oameni, cari pretind de a fi de capacitate, de a cunoaște mersul politicii și al diplomației, oameni, cari găsind sat fără câni, vor cu ori-ce preț să producă turburări între poporul bulgar, cu scop de a pute prinde peșce în apă turbure! Și ce e mai trist, ca să poată pune mâna pe putere, ei caută spriginul străinului, sprigină, fără care ei poate sărni acum nici nu mai erau să existe. Acești oameni își vor găsi răsplata meritată după faptele lor; numai poporul bulgar să stea deștept și să nu se amăgească de nimenea, căci cauza lui este de fapt și sfântă, și ca atare că mai curând ea va fi sprigină decâtă opiniunea publică a lumii civilizate. Noi vom căuta să susținem cu ori-ce preț dreptul nostru, și chiar de vom fi sfârșiți de puterea brută, cel puțin lumea va știe, că am cădat ca oameni, luptând vitejește pentru dreptul nostru cel sfânt. Și la cas chiar de nu vom avea simpatii nimănui, vom muri cu conștiința împăcată, știind că cel puțin istoria, acest judecător nefărmic, va spune posterității, că am avut dreptatea, dar' forța brutală a suprimat-o. Aceasta este hotărârea poporului bulgar și el își va face datoria.

Cronică.

Venătoarea din Gurghiu — aminată.

Intendantul suprem de curte al Arhiducelui Rudolf a înscințat pe cale telegrafică, că venătoarele avisate pe zilele aceste s'au aminat.

O afacere militară în Cinci-Biserici.

S'a întemplat, acum vre-o câteva săptămâni, că sublocotenentul în rezervă și șef de companie comunal din Cinci-Biserici, Ioan Herbert, fiind vorba de afacerea Janski, s'a exprimat foarte vătămător asupra societății comune. Aceasta s'a întemplat într-o societate, și a fost adresată sublocotenentului activ Christen. Acest din urmă a denunțat apoi pe Herbert, din care cauză s'a și început cercetarea din partea juriului de onoare contra lui Herbert. În zilele aceste a primit apoi Herbert sentința corpului al 4-lea de armată din Budapesta, întărită de ministerul de război, care cuprinde pierderea demnității de ofițer a lui Herbert.

Portretul Țarului confiscat.

"Gazeta Transilvaniei" i-se scrie din Covasna, cu datul de 25 Septembrie n.: "Voiu să vă împărțesc un fapt destul de drastic și caracteristic, ce s'a săvârșit zilele aceste în comuna noastră sub auspiciile subjedului nostru r. unguresc Vajna. Acest viteaz subjude, nu știu în urma cărei aretări, s'a dus, însoțit de adjunctul seu Gazda, în casa țăranului român G. Manole, de profesiune chînzar. Ajunși acolo, pădăriră asupra unui chip ce era afirmat de năpăști și care reprezenta portretul puternicului aliat al Monarhului nostru, al Țarului rusesc Alexandru III. Număți funcționari luară jos portretul și-l înlocuiau cu un chip de gunoiu. Bietul țăran român, care nu știe ceti, nici n'avea cunoștință, că ce mare și temut împărat reprezintă acel chip, privia uimit la lucrarea destructoare a oamenilor autorității. Se știe că compania Vajna-Gazda ar avea de gând a trage în cercetarea pe bietul Manole, care întâlnindu-se cu un vândător de chipuri, avuse nenorocirea să-și aleagă tocmai pe Țarul Alexandru III."

În cât ating evenimentele din Bulgaria interesele ungare? În legătură cu cele mai noue expunerile ale oficioaselor germane "Waterland" din Viena, face următoarele observări nimerite: "E atât de indispensabil, că prin cele mai noue evenimente din Bulgaria sânt atinse interesele noastre? A suferit anume Ungaria vre-o alterare în ceea-ce privește interesele sale? Nu a trecut nici un an, decând aici pe la noi se combătea unirea Bulgariei cu Rumelia-Orientală, și după-ce regele Milan a fost atât de neprecaut a aluneca la un atac nejustificat în contra Bulgariei, Serbia se bucura la noi de cele mai mari simpatii și deruta sau alungarea Principelui Alexandru ar fi fost atunci privite de un tot atât de mare triumf al intereselor naționale ale Ungariei", precum se regretă astăzi din aceleași motive alungarea principelui."

Adunarea generală pentru înființarea băncii "Meseriașul român", în Brașov s'a ținut Joi în 4 (16) Septembrie, luând parte 36 membri. S'au cetit statutele în al treilea rând și s'au primit definitiv, hotărându-se a se așterne tribunalului regiu spre încuviințare. S'au ales membri în direcțiunea d-ții: B. Baiulescu, I. Dușoiu sen., D. Juncionevici, Theodor Alexi, Dr. Cioran, Petru Nemeș, G. B. Pop, I. Lengeru, Nicolae Senius, Vas. L. Popovici, Ilie Ardeleanu. Ear' membri în comitetul de supraveghere s'au ales d-ții: Petra-Petrescu, Iosif Pușcariu, I. Panu, N. Pilța și Stefan Bobancu.

Societatea Lloydui austro-ungar a serbat Luni în 27 l. c. aniversarea de 50 de ani a înființării societății, pe vaporul "Imperator".

Din acest incident și-a exprimat Maiestatea Sa Monarhului cea înaltă recunoștință pentru meritele ce și-a câștigat societatea, atât în privința maritimă, cât și a industriei, și totodată dorința ca Lloyd austro-ungar și în viitor va să se satisfacă dorințele ce pretindea dînsul comercial și industria Austro-Ungariei.

Holera. În cele 24 oare din urmă a scăzut atât numărul în bolnavilor, cât și al decedelor din cauza holerei. Cu totul au fost în cele din urmă 24 oare 44 cazuri de îmbolnăviri, din care 14 decedea. De la ivirea holerei și-au îmbolnăvit în Budapesta 444 persoane și au murit 141.

În orașul Raab earăși s'a îmbolnăvit o persoană de holera și a murit, ear' trei persoane se află sub îngrijire medicală. Pe teritoriul comitatului Raab s'a ivit holera în comunele Zsámoly și Révfaru. În Fiume nu s'a înțeles în cele 24 oare din urmă nici un caz de holera.

Manieră aristocratică. Cetim în „Fremdenblatt“: „Edificiul redacției noastre a fost în zilele acestea teatrul unui atentat. Conte Paul Festetics jun., despre care acum câteva luni s'a ocupat o notiță reproducă în foaia noastră și în alte foi din Viena după diarele ungurești, apără într'un timp, când localitățile redacției erau închise, în locuința privată a d-lui redactor Iosif Regnier, ce șede în această casă, și după ce a adresat foicele mai obraznice insulte, lovî cu pumnul în față pe bătrânul și bolnavul redactor. D. Regnier fi întoarse imediat lovitura și fiul său, care alergă din odaia laterală, aruncă pe ușă afară pe contele. În contra atentatorului s'a făcut denunțare“.

Congresul orientalistilor în Viena. Luni în 27 Septembrie n. s'a deschis congresul orientalistilor, care de astădată s'a ținut în Viena. Archiducele Rainer a lăsat să i-se prezenteze mai mulți membri ai congresului apoi a luat locul prezidențial și a declarat congresul de Gausch. Ministrul cultelor din Austria Dr. Gautsch a ministrul membrilor congresului, apoi a urmat constituirea secțiilor. Secțiunile arice și semitice și-au început studiile încă Luni. Numai o ședință publică se va mai ține, și aceea va fi în preințată cu dedicația în urmă.

Seara toți membrii congresului au fost oaspeții ministrului de culte Dr. Gautsch.

Demonstrațiuni anarchiste în Viena. Ca vre-o 30 calfe de măsuri au inscenat o demonstrațiune anarchistă. Cu un standard roșu în frunte porniră spre strada către Altmansdorf, cântând melodii revoluționare și atacând publicul. Vitejii demonștrării o luară însă la sănătoasă, după-ee locușorii din Altmansdorf li-se puseră în cale. S'au prins mai mulți dintre demonștranții.

Fortificarea Bucureștilor. Lucrările începute în primăvară au ajuns așa departe, încât nu preste mult are să se decidă asupra armării fortificațiilor. Comisiunea însărcinată din partea guvernului cu alegerea sistemului de armare și-a sfârșit lucrările. Dînsa recomandă primirea sistemului „Schuhman“ cu adoptarea turnurilor de întors franceze.

Contele Herbert Bismarck. Foile vieneze scriu: „Pe baza dreptului de suplinire a fost numit contele Herbert Bismarck de succesori interinal al cancelarului german în afacerile oficiale de externe. Contele Herbert și-a făcut cariera diplomatică, parte la oficiul de externe din Berlin, parte însărcinat fiind cu mai multe misiuni diplomatice importante. Așa și-a format dînsul cariera după o metodă, la care a contribuit ce e drept și bunăvoința tatălui și șefului său, principelui Bismarck, dar' și seriozitatea, înțelepciunea și energia proprie. „Junele Bismarck“ a avut ocaziune de a culege mari și multe experiențe ce a dovedit atât lui însuși, cât și cercurilor competente din Berlin seputea sa. Denumit fiind de succesori interinal al cancelarului în oficiul extern, a fost totodată înzestrat cu acele demnități, care înlătură de inconvenientele dela oficiul ce-l ocupă. Această denumire nu se poate dice, că ar fi numai un act de bunăvoință și mulțumită a bătrânului împărat față cu principelui Otto Bismarck. Astăzi apare contele Herbert Bismarck ca succesori interinal, dar' apoi cu dreptul de succesori definitiv. Căci de bunăseamă și-a examinat bătrânul cancelar succesori într'un oficiu atât de fatal, și nu ar lăsa să vină un individ, de care ar crede, că greutățile oficiului l-ar pune la pământ. Dacă a cunoscut poporul englez doi frați „Pitt“, pentru-ee să nu speredea Germania în doi Bismarck. Mai departe trebuie luat în considerare, că îngrijindu-se cancelarul de viitorul oficiului de externe, de bunăseamă a tras toți factorii la întrebare, și așa numai valoarea individului, dar' nu originea a fost datătoare de măsură la alegerea noului său succesori. În fine poate pretinde Bismarck, că fiitorul său ajutat să se bucare de încrederea lui și să fie înțeles în afacerile oficiului, și considerând acestea, apoi între toți fie inițiat în voințele și se află unu, care să fie inițiat în voințele și secretele cancelarului decât numai fiul său contele Herbert.

O nouă armă teribilă. „Figaro“ din Paris anunță următoarea indicație întunecoasă: „Luni trecută generalul Boulanger s'a dus la La Fère, spr ea inspecta proiectele cele noue, menite pentru dărîmarea fortificațiilor. Rezultatele consultate sînt într'adevăr îngrozitoare și ne mărginim numai a spune, că puterea dinamică a fost întrecută în măsură de necredut. Mijlocul cel nou de distrugere stă în raport

cătră dinamită, ca dinamita cătră tunul ordinar. În câteva la Fère, spre a asista din nou la încercările, ce se vor face decătră o delegație a membrilor comisiunii bugetare.

Convențiunea internațională pentru protecțiunea proprietății literare și artistice. Dilele trecute s'a semnat la Berna convențiunea internațională pentru protecțiunea proprietății literare și artistice. „Bund“, diar local, dă următoarele amănunte în privința acestei convențiuni: Ea conține stipulațiuni precise privitoare la dreptul de traducere. Acest drept aparține autorului și moștenitorilor sei în timp de șeece ani din ziua publicării originalului, și pentru lucrările publicate în broșuri, din ziua publicării ultimei broșuri. Articolele publicate într'unul din statele, care iau parte la convenție, vor pute fi reproduse, în original sau traduse, în diarele altor state, afară numai de vre-o interdicție specială din partea autorului articolului sau a editorului diarului. Cu toate acestea nici autorul nici editorul nu pot interdice traducerea sau reproducerea unui articol de discuțiune politică, a unui articol de actualitate și a faptelor diverse. Fiecare stat va ave dreptul să confisce pe teritoriul său operele importate dintr'un alt stat, dacă publicația lor va fi contrară stipulațiunilor convențiunilor. Se va crea la Berna un birou internațional, care va studia toate cesțiunile, care se rapoartă la protegierea proprietății literare și artistice și va publica rezultatele studiilor sale într'o foaie specială, care va apără la Berna în limba franceză. El va trebui în fine, după cererea guvernelor respective, să le comunice toate informațiunile necesare, pentru a asigura protegierea drepturilor de autor. Guvernele statelor, care iau parte la convențiune, vor păstra libertatea lor de acțiune în ceea-ee privesce supraveghierea operelor literare și artistice publicate pe teritoriile lor respective, și vor pute, ca în trecut, să interdică la ele circulara și vîndarea acestor opere, conform legilor terii. Statele, care au semnat convențiunea, sînt: Spania, Belgia, Germania, Anglia, Ispania, Italia, Elveția, Haiti și Republica Liberă. Ministrul Statelor-Unite a promis, în numele guvernului său, că în curînd va adera la această convențiune.

Înmormîntarea unui executat. Din Roma se comunică: În 27 Septembrie s'a înțeles înmormîntarea omului poporului Luca-telli în Campo-Verano. Acest Luca-telli a fost prins decătră gendarmeria papală și aceluși, că ar fi omorît pe un coleg al său cu privilegiul unei demonstrațiuni. Fără de a i-se da dreptul de a fi apărut de un avocat, — cu toate, că mulți s'au îmbiat, între cari și profesorul Genarelli — a fost condamnat Luca-telli la moarte și executat. Ajuns pe șafod a sărutat chipul madonei și a Mântăitorului, apoi a scuipat în obrazul preotului, — și a murit cu cuvintele: „Trăiască Italia!“ Osemintele lui au fost așezate la poala colinei hirburilor, însă la noua construcție a unei părți din oraș au fost scoase afară și înmormîntate în 27 l. c. în locul de onoare din Campo-Verano. O mulțime de oameni s'au adunat la sêrbarea înmormîntării. Reuniuni în frunte cu muzică, merseră la locul unde a fost Luca-telli executat, și de acolo în rînduri străfînse spre mormînt. Dar' nici o vorbă nu conturba seriozitatea manifestației într'u adevăr serioasă și imponentă. Contele Pianciani a ținut o vorbire la mormînt, în care provoacă la luptă nestrămutată contra întunecului, ce-l voiesce a aduce unii oameni asupra Italiei și sferșese cu cuvintele regelui adresate în 20 Septembrie comitetului comun: „Iubirea Italiei față cu Roma, e viața Italiei. Roma e inviolabilă“.

O mare expoziție de pisici se va deschide în curînd la Paris. Publicul springese cu inimă această expoziție, — ce e și ușor de explicat, — când scim, că în Paris se află relativ cele mai multe pisici. În apropierea tîrgurilor se află colonii întregi de pisici, cari se nutresc din lăpădături, și sînt agri dușmani ai cloșanilor. În hala centrală s'au sporit așa de cumplit pisicile, încât au trebuit multe omorîte, căci umblau turmă ca fierele sălbatice și puteau ușor deveni periculoase. Cunoscutul tenorist Duprez e tata prismicilor, el nutrește în fiecare zi la o sută de pisici. Chiar și prefectura întretine o colonie mare de pisici, cari sînt sub supraveghierea unei bătrâne de 70 ani.

O decorațiune pentru servitori. Ducele de Saxa-Altenburg a înființat un semn de onoare pentru servitori ce au servit într'o familie 30 de ani neîntrerupt. Această decorațiune consistă în o cruce de argint, pe care e pus nrul 30 înconjurat de cuvintele „pentru servicii credincioase“. Pe dosul decorațiunii se află numele ducelui împreună cu coroana. Această decorațiune se poate purta pe piept acățată de o panglică verde-albă. Ce e drept în Prusia s'a înființat încă mai demult o astfel de decorațiune. Aceasta însă o primesc numai servitoarele din partea împărătesei — însă nu e permis a se purta acățată de panglică.

Apel.

Un singur dicționar Latin-Român avem pentru școlarii primelor clase gimnasiale din școlile noastre: Cel de Livadit, care aproape nu se mai găsește. O copie infidelă și eronată a acestui dicționar este cel de Preda. Acesta încă pare că a devenit rar.

Necesitatea unui asemenea op credem că e în genere simțită de cei ce se ocupă cu limba

latină; de aceea nu insistăm asupra importanței lui.

În interesul junimii studioase dorim a întreprinde publicarea unui dicționar latin-român.

Inovațiunile ce vom a aduce sînt, după-cum se vede în alăturata noastră de probă:

1. Întrebunțarea unor litere speciale pentru arătarea înțelesului cuvintelor latine în limba noastră.

2. Însemnarea cantității silabelor, când nu e determinată prin regulile generale prosodice.

3. Adaugerea de vorbe și însemnări, care nu se găsesc în Livadit, ci se găsesc numai în Quicherat.

4. Adaugerea comparativelor și superlativelor la adiective și adverbe.

Am înlăturat însă numele proprii ce se găsesc în Livadit, avînd speranța a elabora mai târziu un dicționar complet de nume proprii după Quicherat.

În general lucrarea noastră este reproducerea exactă a dicționarului de Livadit, plus mulțime de adause și îmbunătățiri ce s'au creșut necesare din Quicherat, minus puținele nume proprii aflate în Livadit.

Pentru această lucrare fiind necesară a se comanda litere nouă speciale și a se face spese mari, facem un apel călduros către iubitorii instrucțiunii să binevoiască a se înscrie ca abonați pe alăturata listă.

Prețul abonamentului va fi pentru cei-ee plătesc la subscrierea lei șeece, ear' pentru ceilalți lei cincispreșeece.

Sperăm în concursul binevoitor al tuturor oamenilor de bine și mi ales al colegilor.

Dem. I. Popilianu,
prof. de limb. rom. și lat. la Lic.
Carol I. din Craiova.

Circular

cătră învățătorii și comitetele parohiale din protopresbiteratul gr-or. al Sibiiului.

Adunarea generală a Reuniunii învățătoresci din Didul Sibiiului în acest an se va ține în Didul Seliște la 28, 29 și 30 l. c. cu următorul Program:

I. **Duminică în 28 Septembrie a. c.**

Înainte de ameațădi:

După s-ta liturgie celebrată „în sobor“ sub conducerea președintelui Reuniunii cu parastas pentru repositat Archiepiscop și Metropolit Andrei cel mare, la care act merseră Reuniunii vor participa în corpore: Deschiderea Adunării generale și statorirea programului (§ 20 statute).

După meatădi:

Raportul general al comitetului, alegerea comisiunilor și prelegerea practică din codicile școlare (rapoartele lunare) de Coman Hambașan. Discușiune liberă asupra prelegerii ținute.

II. **Luni în 29 Septembrie a. c.**

Înainte de ameațădi:

8—9. Prelegere practică din religione cu clasa II (tipuri caracteristice) de Iosif Aron.
9—10. Prelegere practică din Istoria bisericească cu clasa III, de Vasilie Iosof.
10—11. Prelegere practică din Catechism despre „Dragoste“ cu clasa IV, de Iosif Aron.

După meatădi:

2—3. Prelegere practică din Comput cu clasa II, de D. Lăpedat.
3—4. Prelegere practică din Geografie și clasa II, de N. Neamțu.
4—6. Discușiune liberă asupra prelegerilor ținute în acea zi.

III. **Marți în 30 Septembrie a. c.**

Înainte de meatădi:

8—9. Prelegere practică din Comput cu clasa III, de D. Lăpedat.
9—10. Prelegere practică din Comput cu clasa IV, de I. Băcilă.
10—11. Prelegere practică din Deprinderi stilistice (Adevărîțe, Cuitănte, Contracte etc.) cu clasa IV, de M. Stoica.
11—12. Discușiune liberă asupra prelegerilor ținute.

După meatădi:

1. Rapoartele comisiunilor, și

2. Constituirea Reuniunii.

Fiecare învățător ca membru ordinar obligat este îndatorat a participa la această adunare generală, cu adausul, că cei ce nu vor participa, prelîngă amenda în bani de 2 fl. la zi, vor primi notă în conduită.

Comitetele parohiale sînt îndatorate a prevedea pre învățătorii cu spese de călătorie și diurne de cel puțin 1 fl. 50 cr. (Statutele Reuniunii, §. 9. alin. 3).

Sibiiu, în 6 Septembrie 1886.

Simeon Popescu m. p.,

protopresbiter și președinte Reuniunii.

Varietăți.

(Dibăcia agenților de poliție engleză.) — Dibăcia și răbdarea agenților de poliție engleză sînt cu adevărat surprîndătoare. Un anume M... fugise la Paris după-ee furase în complicata lumea ușoară, și plecase din Londra. Un agent de poliție, însărcinat să-l găsească, află unde se află și-l urmărește în aceeași cale de 8 zile, mergîndu-se același teamuri și la aceeași cafenea. El pută să între în relațiuni cu dînsul, și într'o seară îl invită să suzeze cu două doamne. La sferșitul supelui, agentul de poliție se prefăcu că și-a uitat punga. Tovarășul său n'avea destui bani asupra-i pentru a plăti socoteala, care era destul de mare, căci agentele regulase foarte bine lucrurile; dar' scoase din portofoliu un titlu, pentru a-l lăsa ca amanet. Acesta era agentul de psihologic preparat de așteptat de momentul de poliție, căci, după legea engleză, pentru-ee un hoț să poată fi arestat, trebuie să poseadă ceva din produsul hoției sale. Îndată-ee M... dău titlul agentului de poliție, acesta scimbându-și rolul de amfitrion în acela de agent de poliție, apucă de guler pe invitatul său, care rămase uimit. M... și amanta lui au să se fie reamăși.

(Un rege al Spaniei.) — Precănd Spaniolii la 1868, după detronarea Isabellei, căutau un rege, un student din Würzburg, Ewald Sch... veni la idea glumeată să li-se ofere ca rege. El își încordă toată latineasca și compuse o scrisoare cătră guvernul provisor din Madrid. Scrisoarea începea astfel: „Ego Ewaldus Sch... studiosus medicinae Heribonensis (Würzburg) — apoi spunea, cum aușice că Spania are trebuință de un rege și deoare-ce dînsul nu prea sperază de un viitor strălucit dela arta medicală, nu e de loc indispus a-și încerca odată norocul și ca rege al Spaniei, dacă va fi ales cumva, etc. — Scrisoarea plecă și studentul nostru nu se mai gândia să primească vre-un răspuns. Dar' lucrurile se întemplară altfel, căci cei din Madrid, în loc să arunce scrisoarea în coș, luară oferta în nume de rîu, adresarea o notă foarte indignată cătră universitatea din Würzburg și rezultatul fu, că într'o bună dimineață concurrentul pentru coroana regală fu citat înaintea senatului universitar, spre a se justifica. La observațiile rectorului tînăr răspuns mirat, că nu înțelege, cum se poate găsi ceva rîu în purtarea sa. „Eu sunt — adause el — că am stofă de rege în mine și fiind-că nu cunosc limba spaniolă, m'am adresat latinesce cum, am scitut mai bine.

Colegiul profesoral a făcut mare haz din afacere, dar' depeapsă trebuia să fie. Studentul fu condamnat la trei zile carcer, ceea-ee se notifică în toată forma guvernului spaniol, și astfel Spaniolii scăpară ocaziunea de a avé de rege pe un Ewald I.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Barcelona, 28 Septembrie n. O bandă de republicani a fost atacată la Espinaveloll decătră un detașament de trupe regulate. Republicanii au fugit pe pământ francez, militarii au avut doi morți. În Coruna au fost arestați 4 subofițeri, bănuți ca revoltanți.

Paris, 28 Septembrie n. Freycinet a plecat la Toulouse. La banchetelul deseară va ține un discurs.

(De azi.)

Budapesta, 29 Septembrie n. Dieta Ungariei. Deputatul Komjathy interpelează în afacerea Herbert din Cinci-Biserici, și întreabă dacă ministrul-president ar voi să lucreze într'acolo, și să și recăștige Herbert rangul de ofițer, și ca astfel de casuri să nu se mai întemple. (Veți „Cronica“. — Red.)

După o motivare interpeleatiunii întreabă Szilágyi pe ministrul-president, dacă mai există alianța cu Germania; ce s'a întemplat cu tractatul de Berlin; împărțitu-și-au puterile între sine sfera de putere, în care cas s'ar afla de explicabil, că Bulgaria s'a extradat Rusiei. Interpeleantul întreabă, dacă s'a asigurat și monarhiei noastre calea până la Marea-Egeică.

Toulouse, 29 Septembrie n. În discursul ținut cu privilegiul banchetului, președintele consiliului Freycinet a accentuat necesitatea unirii tuturor republicanilor, spre a putea determina direcția generală a poliției interne și externe a Franței. Mai departe a diș, că Franția voiesce hotărît pace, dar' o pace deamă de ea, ca o mare putere; în anumite cesțiuni păstrează rezervă, acolo însă, unde îi este amenințată onoarea, e gata la ori-ce jertfă. Cu privire la achișițiunile coloniale Freycinet a accentuat organizarea și susținerea posesiunilor transatlantice.

Primind Freycinet pe senatori și deputați le-a diș: Lucrând D-voastre pentru unirea republicanilor, urmăriți acel scop, care e mai salutar, pentru republica Franței și pe care și eu îl doresc ferbinte.

Cu privilegiul primirii corpului ofițerilor a diș generalul Hanrion: Pêtrunși de sentimental de onoare și datorință, noi înaintea de toate vom urmări unicul scop: de a reîntemeia patria. Guvernul și republica pot să conțeteze la noi.

Madrid, 29 Septembrie n. Sub feareasta palatului generalului Pavia s'a aflat o patroană de dinamită. Făptuitorul necunoscut.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

— 20 Decembrie a. c. imobilele lui Francisc Gudi decătră trib. reg. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Dămian Ponta (din Tornea), la trib. reg. din Seghedin;

S'au pus sub curatelă:

— Ioan Maniș (din Poiana), și văduva lui Iacob Hadik (din Slimnic) decătră tribunalul reg. din Sibiu.

Citațiuni:

— Pavel Opricean, a cărui ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 15 Octombrie a. c. la jud. cerc. din Mediaș.

— Ereții după Ioan Flore, a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se înfățișa pe 22 Octombrie a. c. la trib. reg. din Sătmăr-Nemet.

Economic.

Piața din Sibiu, 28 Sept. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.30, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.30, până fl. 4.10 secăra 66 până 72 chilo fl. 3.05 până

fl. 3.45, orș 58 până 64 chilo fl. 3.10 până fl. 3.50, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.40 până fl. 1.80, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, mălaiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.— până fl. 8.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsă de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 24.— până fl. 26.—, sēu de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 40 până 42 cr., carnea de berbec 22 până 24 cr., ouș 10 cu 15 până 18 cr.

Piața din Sighișoara, 27 Sept. Grâu curat hectolitra fl. 4.70 până fl. 5.30; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 3.80; secăra fl. 2.80 până fl. 3.10; ovėsul fl. 1.50 până fl. 1.80; cucuruzul fl. 4.30; fasolea fl. 3.50; crumpenele fl. 1.30; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mălaiul 10 cr.; lumini de sēu chilo 46 cr.; săpunul 24 cr.; sēu brut 24 cr.; sēu de vită fl. 1.—; unsoare de porc 60 cr.; carnea de vită 32 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 27 Sept. n s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 43.1/2 cr. până 44.— cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țerānească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci

gri 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

Bursa de Budapesta

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur ung., hărtie, Impremutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur ung., hărtie, Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă amort. (5%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, etc.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — (Transilvania)

deschide abonamente pe anul 1886 la:

„Amicul Familiei“. Diuar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va eși în 1-a și 15-a și a luni în numeri câte de 2—3 coale; și va publica poesii, romanuri, novele, schițe, piese teatrale, studii sociale, articoli scientifici, amēnunte de instrucțiune și distracțiune ș. a. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

„Preotul Roman“. Diuar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în broșuri lunare câte de 2 3/4—3 1/4 coale; și va publica articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestea mulțime de predici pe Dumineci, sērbători și diverse ocațiuni, mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl.; pentru România 10 franci plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Abonații primesc unele premii de valoare și-și pot procura cu prețuri foarte reduse toate opurile din edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al patrulea exemplar.

Tot acolo au apărut și se află de vëndare:

- Biblioteca „Săteanului Român“. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl.; câte una deosebi 30 cr.
Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoară, profesor gimnasial. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.
Colectă de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.
Apologie. Discuțiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. Partea I. Paul Hunfalvy despre cronica lui Georgiu Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.
Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere, invederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I, II, III. Prețul broșurii I, II. câte 40 cr.; broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costă 1 fl.
Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De V. G. Borgovan. Prețul 15 cr.
Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Trandafiri și viorele poesii populare culese și adnotate de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

- Branda sau Nunta fatală. Schițe din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.
El trebuie să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.
Puterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.
Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.
Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morar. Prețul 50 cr.
Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.
Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șiuluțiu. Prețul 30 cr.
Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.
Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.
Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puiei de aur. Studiu archeologic, de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.
Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de scoală, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora“. 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. Acest op cu devisa: „Tot ce putem arētă, să arētăm pruncilor!“ — este dedicat educatorilor și învățătorilor, plāpāndei generațiuni a poporului român, a aceluia popor, ce s'a luptat mai mult pentru limbă decât pentru vieață. Edițiunea acestui manual în octav mare cuprindēnd 341 pagini, tipar garmond, este frumoasă și tare plăcută ochiului. În modesta noastră

- literatură pedagogică, nu aflăm nici un op, nici un manual întocmit după lipsele scoalelor noastre în mēsură, în care este acesta; și trebuie să constatăm cu plăcere, că autorul la redactarea acestui manual a desvoltat mult zel împreunat cu o rară diligență, intențiune sinceră însoțită de un studiu serios și îndelungat prin ce s'a făcut demn de lauda și spriginirea publicului român, mai ales a celor în prima linie interesați, cărora nu hesităm nici un moment a-l recomanda cu toată căldura.
Manual de Gramatică limbii române pentru scoalele populare în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. Prețul 30 cr.
Manual de stupărit de Ioan Costinu. Cu 36 figuri explicative. Prețul cu porto francat 70 cr.
Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:
Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci frumos ilustrată, pentru prunci scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.; 50 de exemplare broșurate 6 fl., legate 9 fl., legate în pânză 12 fl.; 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl., legate în pânză 22 fl.
Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. (Edițiune pentru greco-catolici și altă edițiune pentru greco-orientali. Sē se noteze: care edițiune se cere).
Visul prea santei vergure Maria, a Născētoarei de Dumneșeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; 50 exemplare 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

„Călindare pe anul 1887: — „Amicul Poporului“ cu 50 cr., „Noul călindar de casă“ cu 30 cr. și „Călindarul Calicului“ cu 36 cr. — adaus câte 5 cr. de porto postal.